

NOVINY

KULTURNÍHO SPOLKU KOZOJEDY A OBCE KOZOJEDY

ČÍSLO 1 - 2010 1.LEDNA 2010

40. VÝROČÍ OTEVŘENÍ KULTURNÍHO DOMU

Dne 4. června 1967 byl položen základní kámen na výstavbu kulturně výchovného zařízení v Kozojedech, přestože stavba nebyla dosud povolena. Celková hodnota domu byla propočtena na 840 tisíc Kč, které obec neměla. MNV v čele s předsedou Vlastislavem Bajtem začal zajišťovat různá povolení a hlavně peníze. Na podzim se začalo stavět. Kozojedští občané odpracovali 21 000 brigádnických hodin. Většinu řemeslnických prací obstarali místní důchodci za vedení zednického mistra Alexe Vodičky, stavební dozor vykonával a všestranně pomáhal František Kovanda z Dobříče. Úředně stanovená hodnota hotového díla byla vyčíslena na 1,2 mil. Kčs, ale okresní stavební podnik by ji nepostavil ani za 2 milióny korun.

K otevření kulturního domu došlo 26. října 1969. Slavnost začala průvodem dětí i občanů od školy k novostavbě. Předseda MNV Vlastislav Bajt, jež se o celou stavbu nejvíce zasloužil, ve svém projevu zdůraznil význam díla pro Kozojedy i okolí, poděkoval za finanční pomoc místnímu JZD, ONV Plzeň-sever, ÚV ČSTV a hlavně za práci kozojedským spoluobčanům.

Přestřížením pásky byla zahájena prohlídka domu a následovala tělovýchovný akademie vystoupením nejlepších cvičenců okresu. Večer se lidé bavili při taneční zábavě za účinkování dvou kapel.

Význam díla pro obec ukáže v plném rozsahu teprve budoucnost.

Podle zápisu Jiřiny Majerové v obecní kronice

Svatá rodina – kamenný betlém v Kozojedech

Osvětlený kamenný betlém s živými ovečkami a oslíkem je ke zhlédnutí pro veřejnost zdarma od 12. do 26. prosince 2009 v každé denní i noční době. K prohlídce všechny srdečně zvou autoři J. Š. Rejmanová a B. Štěrba

Vážený spoluobčané,
přejeme Vám Vánoce
plné radosti, pokoje
a dobré pohody.
V Novém roce
hodně zdraví a štěstí

Obecní úřad Kozojedy

PANÍ MARIE PROCHÁZKOVÁ VYPRAVUJE

Koncem prosince oslaví své velmi významné životní jubileum – 95 let – nejstarší občanka Kozojed paní Marie Procházková. Dožívá se ho v dobrém tělesném i duševním zdraví, plná elánu a optimismu. Ráda vzpomíná na doby svého mládí, na to, jak vychovávala s manželem své děti, co v životě zažila.....Pochází od Bechů, čp. 28.

„Mám pět dětí, deset vnoučat, pravnoučata jsem nepočítala, Oldo, spočítej je.“ Je jich dvanáct, pravnoučka Pavlínka už studuje vysokou školu, Mílovo kluci jsou ještě starší, ty už jsou na ženění...

Tak, jak to bylo? „Rodiče se brali v únoru 1914. V červenci vypukla světová válka, takže táta narukoval a máma zůstala sama doma v jiném stavu. Já se narodila v prosinci. Když táta přijel za dva tři roky domů, já ho nepoznala. Pak se narodil Pepík, Věna a Anička. Tu jsem si moc neužila. Byla o 11 let mladší a zemřela na leukémii ve 48 letech. I bratry už jsem vyprovodila.“

Chodila jste prý cvičit. „Ráda jsem chodila do Sokola. Když se narodila Anička, maminka řekla: Já chodím krmit, byla by tu sama, musíš tu být s ní. Tak jsem asi dva roky cvičení vynechávala. Nebyla televize ani rádio, tak jaká tu byla zábava? Kluci zatopili v sále, pak jsme cvičili a nakonec jsme hráli na třetího. Vždycky jsme skočily před kluka nebo kluk před nás, pak jsme se mačkali. Zjara už jsme nacvičovali na veřejné cvičení - to bylo každý rok. Ozdobil se žebříňák – chlapi tam dali břízy s pentlemi, nasedli jsme a jelo se. Celou cestu jsme zpívali. Cvičili jsme ve Vejvanově, v Radnicích, v Plzni, v Kralovicích nebo v Kozlanech. I tady v Kozojedech na návsi před Spěváčkovc bylo vystoupení. Tančovačky byly v každé vesnici – i v Borku i v Bujesilích. To tam ještě nebyla silnice. Vzali jsme horší boty a šli přes pole. Byla tam vdaná Vernerovic dcera – u té jsme se přezuli a převlékli a šli tancovat. Ona byla ráda, že jsme jí něco pověděli o Kozojedech. Vstup stál pětikorunu. Hráli od dvou odpoledne, končilo to tak v osm. Hrál třeba jeden harmonikář – už to byla kapela. Na zábavy se chodilo pěšky, i muzikanti s nástroji. Já ráda tancovala, nic jsem nevynechala. Maminku jsem prosila, aby dala místo mne kravám žrát, že jí to připravím. Když jsem byla ještě školačka, ráda jsem pozorovala, jak mladí kluci chodili za holkama. Nosili hůlku, opírali se o ni a občas s ní zatočili. Seděla jsem na schůdkách u Breburdů a dívala se. Když jsem vyšla ze školy, dostávala jsem dopisy – od třicetiletých mládenců. Já jim neodepsala, byli pro mne staří.“

Jak jste se učila vařit? „U Breburdů v sále byl kurz vaření. Chodila tam mladá děvčata i vdané paní. Jedny vařily polévku, další omáčku, další pečivo. Pak byla výstava – všichni se mohli přijít podívat, co jsme vytvořily. Chodily jsme celý měsíc, každý den. Vždycky večer po výstavě jsme to snědly. V Liblíně byl zase kurz pletení, taky jsem tam šla. Upletla jsem si tam hezký svetr. To bylo ještě za svobodna. Při dětech jsem pak vyšívala. Nejen dcerám, i

kluci chtěli vyšít ubrusy.“

„S mužem jsme se seznámili v Kozojedech, dělal tady v kovárně. Když jsem se vdala, odstěhovali jsme se do Kaznějova. Tam se narodil Míla. Muž pocházel z Hlohovic, a když tam dostal práci, přestěhovali jsme se. V Hlohovicích se narodil Olda a Helena. Všechny děti jsem rodila doma, já nechtěla nikam, ani jsem nechodila na vyšetření. Další děti Maruš a Pepík se narodili v Kozojedech. Sem jsme se přestěhovali z Hlohovic. Bylo tady dost práce - ve vsi a okolí bylo sto párů koní, ty muž dvakrát ročně kovat a dělal ještě vozy gumáky. Jezdil i do Robčic. Byl šikovný. Já se ale do Kozojed stěhovat nechtěla, měla jsem v Hlohovicích už kamarádky. Vzala jsem kočárek a jednou dvakrát za rok jela do Kozojed na návštěvu. Děda mi chodil naproti. Jako kamarádku jsem tam měla Anču Krinerovic z Brodeslav – byla tam taky vdaná. Ty jeli někdy bryčkou, tak mě vzali i s kočárkem. I autobus už tenkrát jezdil, ale s kočárkem mě nechtěl brát. Manžel většinou zůstal doma v Hlohovicích, musel krmit prasátka a slepičky. Jela jsem jen na otočku - jeden den sem, druhý den zpátky.“

A jak jste žili tady v Kozojedech? „Když jsme se přestěhovali zase do Kozojed, bydleli jsme vedle Jíchů, kde byla kovárna. Pak jsme si v r. 1949 postavili tenhle domeček s elektrikou a vodou. Ten vedlejší dům byla dílna, táta ji nedodělal, aby mu ji nesebrali. Pracoval pak v dílnách na Liblíně. Stěhovali jsme se do nového, když nejmladší Pepík byl v kolébce. Nejstarší syn je ročník 1937, nejmladší 1949 – kluk, holka, kluk, holka, kluk.“

„Po dětech jsem šla dělat na Liblín. Líbilo se mi tam, byla jsem tam 12 let. Do důchodu jsem šla v šedesáti. Kdyby to věděli moji rodiče, že tu budu tak dlouho! Ti se dožili 80 let. Můj muž se dožil 70 let a říkával mi: „Ty běháš, ty tu budeš dlouho, ty jsi z pevného rodu.“ On je už 28 let nebožtík.“

Taky jste se rozčilovala? „Já byla klidná, nic mě nerozčililo.“ Olda: „Co měla v ruce, tím praštila.“ „Když byla Mařenka malá, šťouchala se s Pepíkem, já vzala vafečku a šla na ně. Maruš dávala na zadek ruku, tak jsem praštila. Na zápěstí se jí udělala boule, že jsem museli až do Plzně k doktoru.“

Ale plácát rukou – to moc nebolí. Když přišel táta, tak byli všichni zticha. Ten když pleskl, tak člověk až poskočil.“

A co zdraví? „O Velikonocích 13. dubna jsem seděla na zahradě. Přicházeli Vodrážkovc, tak jsem rychle vyskočila, udělala jsem dva
(pokračování na straně 3)

PANÍ MARIE PROCHÁZKOVÁ VYPRAVUJE

(pokračování ze strany 2.)

kroky a padla jsem. Zlomila jsem si nohu v krčku. Ale sám pan doktor Martínek se diví, jak jsem se z toho dostala. Já vám řeknu, mne nic nebolí. Noha je v pořádku, chodím o jedné berlí. Když jdu ven, Jarka mě vede, abych si byla jistější. Teď jsem dostala cukrovku. Nic si z ní ale nedělám, to sladký jím.

Mám hodnou snachu – ona ale nechce chválit. Nemůžu si stěžovat. Mám tu mladý, ještě ty mladší a pak ty dva kluky. Říkám mu, už jsem dlouho neviděla tvoje sešity. Napiš mi tu něco. Tak něco načmáral na obálku, napsal to tak rychle, říkám mu nečmárej, piš pořádně.“

Taky chodíte po návštěvách? „Na táčky chodím k Růženě Sinkulové, taky jsem chodila k Cinkové. Co jsem byla v té

nemocnici, tak už jsem dávno nikde nebyla. K Marii Tiché mne někdy zavezou. Taky tu mám ty osmdesátice - jsou o patnáct let mladší, ale rozumíme si.“

Čím se bavíte? „Luštím, třeba to nevyluštím, ale luštím. Čtu časopisy, knížky už moc ne. Taky se mi jedna paní ptala: „Copak jíte?“ - že by to taky jedla, aby tady byla dlouho. Kupuju obědy, v sobotu, v neděli a v pondělí je mám od mladých. Včera jsem měla jitrničku, ráda mám tlustej bůček a taky sladké. Salámy a uzeniny jsem nikdy nejedla. Taky mléko nemám ráda, radši podmásli, tvaroh. Zeleninu můžu. Taky frtana si dám. Kouřit jsem nezkoušela. A beru spoustu léků.

Chodím často na procházky – hezky se sedí nahoře u sochy. Leckoho potkám, popovídáme. Už aby bylo léto, šla bych ven. Teď chodíme s Jarkou jen tady po ulici.“

Ptaly se ZS, JB

LEDNICE FEST 2009

Změna je život. Je to už pár let, kdy byl nad vyprázdněnými půllitry v ranních hodinách vymyšlen plán na pořádání dětského dne v Lednici. Jak se naplánovalo, tak se také stalo, a od té doby se tato akce stala tradicí. Pouze po zjištění, že ony děti už mají občanku, byl přetransformován ve sportovní den, aby se reinkarnací propracoval přes Lednický šestiboj až po letošní fotbalový turnaj zakončený rockovým festivalem. To vše se konalo 18. července 2009.

Celý týden probíhaly nezbytné přípravy prostředí (plánování pochopitelně probíhalo ještě déle). Hřiště bylo pečlivě posekáno, vedle byla nainstalována tribuna pro diváky, týmy byly pozvány, občerstvení nachystáno, přivezeny byly i vypůjčené lavičky z Bujesil. V sobotu však začaly veškeré plány dostávat pořádné trhliny. Z nebe se spustil obrovský slejvák, jehož intenzita a nepřetržitost zavdávaly příčinu k domněnkám, zda nebe nevysálo Tichý oceán a nerozhodlo se jím Lednici zaplavit. Když se může hrát hokej v Kalifornii, může se hrát fotbal v potopě. Rozhodnutí padlo a družstva se mohla pustit do zápolení. Zúčastnily se tyto týmy: Lednice, Kralovice, Kočín a Synové výcepu. Posledně jmenovaný krycí název neskrýval ve svém kádru hospodské povaleče, ale naopak smíšený tým schopných fotbalistů z Dobříče a z Kozojed, kteří si nakonec odvezli celkové vítězství. Druhé skončily Kralovice, třetí pořádající Lednice a na čtvrtém místě mladý a perspektivní tým z Kočína. Všem zúčastněným patří veliké uznání, stejně jako divákům, kteří vydrželi povzbuzovat své favority.

Po fotbale přišla řada i na kulturu. Lednice je totiž už dlouhá léta osvědčenou základnou rockových kapel. Momentálně tady fungují dvě, třetí je ve fázi vzniku a mnohé další si v minulosti jednorázově nebo vícenásobně vyzkoušely, jak fungují zdejší múzy. Na parkovišti tedy bylo postaveno improvizované pódium, rozmístěny parketové stoly a show mohla začít. První zahrála metalová skupina AVIDITY FOR. Ta je tvořena zkušenými muzikanty, kteří prošli např. kapelami Arbes nebo Fata Morgana, a šlo o její vůbec první veřejné vystoupení. Tři čtvrtě hodiny nadupaného metalu rychle uběhlo a na scénu nastoupil pomp/hardrockový GREYMON, aby posluchačům servíroval skladby z aktuálního CD „Probouzí se čas“. I přes příšerné počasí vytvořilo oběma lednickým kapelám skvělou atmosféru více než sto posluchačů.

Ani po skončení hudební produkce nebylo všemu konec. Volná zábava pokračovala v místní nálevně, ale i v útulném klubu, afterparty probíhala tak, jak se po fotbale a po rockovém festivalu sluší. Ještě ve čtyři ráno bylo všude plno. Velký dík patří všem, kteří se na zajištění této největší akce za posledních 20 let podíleli. Ten seznam lidí by byl nekonečně dlouhý, ale minimálně dvě jména je třeba vyzdvihnout. Prvním je Petr Štol, který byl hlavním organizátorem turnaje a zajistil vše, co bylo třeba k jeho zdárnému průběhu (a rozhodně toho nebylo málo). A druhým Jiří Kučera, který i přes velké množství přítomných lidí nedal za celý den i noc nikomu pocítit, co je to mít žízeň. Ale nyní už je v hlavách všech organizátorů Lednice fest 2010 s fotbalem, ale i obnovení „Lednického šestiboje“

Tomáš Pícl

ANKETA MLADÝCH

Koncem školního roku 2008–2009 jsme se pokusili ve spolupráci s panem učitelem Ladislavem Tlustým zorganizovat anketu mezi žáky dvou nejvyšších ročníků ZŠ. Získat **názor patnáctiletých školáků na problematiku našeho mikroregionu** byl pokus dosti odvážný, ale lze říci, že výsledek nebyl špatný.

Velmi kladně hodnotili naši mladiství respondenti krásu přírodního parku Horní Berounky a v jeho dílčím srovnání dokonce zazněly přednosti našeho „neprošlapaného“ kraje v porovnání s Krkonošemi a Šumavou. Jedna odpověď dokonce vyzněla tak, jakoby byla inspirována Neumannovou Knihou lesů, vod a strání: „Říkám si, co tak úchvatného mohla příroda vykouzlit – rozkvetlé louky, zpívající jezy na řece.“ Ale **byly zastoupeny i odpovědi lhostejné**. Tak například jedna dívka napsala „Krásy okolí mě nepoutají. Pokládám to za normální. V budoucnu bych tu kořeny zapustit nechtěla.“

O možnostech kulturního, společenského a sportovního využití se školáci domnívají, že příležitosti jsou vyhovující. Dokládají to počtem sportovních kroužků, jejich vybaveností, dodržováním kulturních tradic a akcemi pořádanými v kulturním domě. **U kulturního domu se však objevilo postesknutí, že jeho aktivity jsou spíše určeny pro dospělé**.

Pokud jde o možnosti využití předností větších sousedních měst, neunikají už i školákům nedostatky ve veřejné dopravě a nutnost dopravy vlastní. Většina velkých měst poskytuje širší a levnější nákupní možnosti a možnosti atraktivních zábav (film, divadlo, sport). To, co tolerovali společnosti rodiče a prarodiče, nebude už chtít tolerovat dnešní mládež. I tento fakt anketa ukázala, i když někde byly znát „prameny z druhé ruky“.

Otázka zkoumající zájem o další vzdělávání a kvalifikační možnosti se ukázala být věku respondentů nepřiměřená, a proto nebyla zodpovězena tak, aby mohl vzniknout směřovatelný závěr.

Ještě náročnější se ukázala být otázka vyžadující představu, jak se může kozojedský zemědělský mikroregion rozvíjet. Zde anketa překročila své poslání, neboť nelze klást otázky, které překračují racionální vize.

Anketu je třeba brát jako experiment. Nicméně je vidět, že naše mladá generace s o problémy zajímá, že o nich hovoří a že její názory bude třeba brát s odstupem času vážně.

Anketu zpracoval J.F.

JAK PŘEDCHÁZET A LÉČIT INFEKCE DÝCHACÍHO SYSTÉMU

MUDr. Círad Kozderka

Zimní měsíce jsou tradičně doprovázeny zvýšeným výskytem infekčních zánětů dýchacího systému ve všech věkových kategoriích.

Jedná se o záněty v oblasti nosu, hltanu, hrtanu, průdušnice, průdušek, průdušinek, plic, přínosních (vedlejších nosních) dutin, ustachovy trubice, a středoušní dutiny.

Zánětem může být postižen jen jeden oddíl dýchacího systému, ale většinou dříve či později dochází ke kombinacím, např. zánět nosohltanu, zánět nosu + vedlejších dutin, zánět hrtanu+průdušnic e+průdušek apod. Vyvolavatelem jsou různé mikroorganismy (viry, bakterie, houby, parazité). Téměř u 90 % infekčních zánětů dýchacího systému je vyvolavatelem některý z virů. Menší část zánětů je vyvolána bakteriemi, vzácněji se setkáváme s plísnivými event. parazitárními záněty.

Většina těchto infekčních činitelů se přenáší tzv. kapénkovou cestou, tzn. vzdušnou cestou od nosiče vydechovaným vzduchem. K intenzivnímu přenosu dochází zejména při kýchání a kašlání a to i na vzdálenost několika metrů. Pokud se setkáme s některým infekčním činitelem, neznamená to automaticky, že musíme onemocnět se všemi příznaky. Vznik onemocnění i jeho průběh je závislý zejména na třech faktorech: velikosti infekční dávky, agresivitě mikroorganismu a výkonnosti imunitního systému (obranyschopnosti). Pokud je např. infekční dávka malá a imunitní systém vyzrálý a dobře reagující, nemusíme vůbec onemocnět. Jen se necítíme zcela ve formě, ale nenacházíme žádné konkrétní projevy. Naopak při vysoké infekční dávce či nízké obranyschopnosti máme téměř jistotu, že onemocnění propukne v plné síle s řadou příznaků.

K takovému průběhu dochází častěji u dětí, protože jejich imunitní systém se teprve dotváří a jejich hygienické návyky jsou ještě na nízké úrovni. Po kontaktu imunitních buněk s cizorodou částicí (např. virem) se spouští kaskáda pochodů s cílem vyvolavatele zničit. Zejména se vytvářejí protilátky, které můžeme v případě potřeby i laboratorně detekovat.

Na jiný mikroorganismus (včetně stejného druhu, ale jiného kmene) si ale náš imunitní systém musí opět vytvořit novou specifickou obranu. Proto jsou častěji nemocné zejména děti. Velké světové statistiky uvádějí téměř shodně, že „zdravé“ dítě (např. bez imunodefektu) během prvních 10 let života prodělá celkem 100 takovýchto onemocnění, tzn. téměř 1 onemocnění 1krát za měsíc. Samozřejmě některé děti stůňou častěji, jiné naopak méně, ale obecně je známá zkušenost, že zejména po zařazení dítěte do kolektivního zařízení či návštěv hromadných akcí se jeho nemocnost většinou výrazně zvýší.

K celkem pravidelným příznakům zánětů dýchacího systému patří zvýšení tělesné teploty. Jsou sice případy, kdy i zánět (zápal) plic má bezteplotní průběh, ale nebývá to obvyklé. Teplota není nemoc, jde jen o příznak značící, že se něco v organismu děje. Z imunologického hlediska zvýšení tělesné teploty při infekci je spíše žádoucí. Při zvýšené tělesné teplotě totiž probíhají imunitní pochody podstatně lépe a rychleji. Proto bychom neměli každé zvýšení tělesné teploty „léčit“. Dnes je považováno snižování tělesné teploty při hodnotách do 38 st.C za chybné .

Normální tělesná teplota měřená na kožním povrchu (např. v podpaží) za obvyklých zevních teplotních podmínek se u člověka pohybuje do 37 stupňů Celsia. Při teplotě mezi 37 a 38 st.C. mluvíme o zvýšené teplotě, při teplotě nad 38 st.C pak o horečce. Pokud měříme tělesnou teplotu v dutinách (konečník, ústa), jsou výše uvedené hranice cca o 0,5 st.C. vyšší. Antipyretickou léčbu (léčbu teploty) bychom tedy měli zahájit až po překročení kožní tělesné teploty 38 st.C. Většinou v úvodu infekčních onemocnění dochází k náhlému vzestupu teplot i nad 38 st., někdy až ke 40 st.C.

Pokud se nám podaří teplotu snížit přibližně ke 38 st.C, měli bychom pak již s antipyretickou léčbou vyčkat. Horečka u infekcí dýchacího systému většinou trvá 3-4 dny, někdy i déle, ale vesměs již s tendencí k poklesu. Po celou dobu teplot je nutné výšku tělesné teploty sledovat a objektivizovat měřením spolehlivým teploměrem, odhad teploty pohmatem je značně nepřesný, často zavádějící. Protože z výše uvedeného vyplývá, že zvýšení tělesné teploty je součástí

obraně reakce organismu, není třeba ihned v počátku vzniku teplot nemocného odesílat k lékařskému vyšetření, samozřejmě pokud nejsou další varovné příznaky (dušnost, dehydratace, křeče, krvácivé projevy apod.).

Naopak je vhodné uložit nemocného do postele, zajistit dostatek tekutin (na každý stupeň Celsia stoupá potřeba tekutin o 12 %), v místnosti dostatečně větrat, při horečce nad 38 st. zavést postupy s cílem teplotu korigovat. Pokud pacient nemá právě zimnici (třesavku), pak mu ponecháme vzdušné oblečení a příkrývku. Z léků můžeme použít přípravky na snižování teplot (antipyretika) obsahující paracetamol (Paralen, Panadol, Mexalen, Dafalgan) nebo ibuprofen (Ibalgin, Brufen, Nurofen). Dříve užívaná kyselina acetylsalicylová (Acylpyrin, Aspirin) je kontraindikovaná u dětí do 15 let z důvodu možného vyvolání tzv. Reyova syndromu se smrtelným průběhem. Je proto nutné si vždy důkladně přečíst příbalovou informaci u kombinovaných léků s antipyretickým účinkem, zda neobsahují tuto složku. Vážnou komplikací také může vyvolat kombinované podání antipyretika se shodnou účinnou složkou (např. současné podání Paralenu a Panadolu). V případě potřeby je možno zvolit fyzikální metody chlazení těla např. studeným zábalem nebo vlažnou sprchou či koupelí. Tyto celotělové metody chlazení nepoužíváme v případě horečky přesahující 40 st.C. Zde je výhodiskem založení sáčků s ledem do oblasti třísel, kde protéká v stehenní žíle a stehenní tepně velký objem krve. Součástí péče o pacienta s teplotami je vydatné zásobení tekutinami, v případě vysokých teplot je opět vhodné je podávat chlazené (chladíme tzv. tělesné jádro = chladíme zevnitř). Chybným postupem je při teplotách nemocného ještě více oblékat a přikrývat a nevětrat.

Tzv. potnou kúru můžeme využít v případě, že se jedná o tzv. nachlazení a tělesná teplota je v mezích normy. Potnou kúru můžeme provést např. teplou koupelí, teplými zábal, koupelemi předloktí či nohou v horké vodě, pitím horkých nápojů. Tím vlastně uměle vyvoláme zvýšení tělesné teploty s vytvořením příznivých podmínek pro činnost imunitního systému jak je výše uvedeno.

Nemoc může probíhat u každého jedince různě intenzivně a může mít různý průběh. Proto je nutné sledovat průběh onemocnění a jeho dynamiku. Komplikace mohou nastat nepředvídatelně a to i v různé fázi onemocnění. U virů může dojít k tzv. bakteriálnímu superinfektu, kdy virem narušené zdraví organismu je pak snáze napadeno dalším mikroorganizmem-nejčastěji některou patogenní bakterií. Většinou se to projeví opětovným zhoršením celkového stavu po přechodném zlepšování. I z těchto důvodů je velmi vhodné dodržovat i doporučení rekonvalescentního režimu. Ten spočívá v tom, že po odeznění akutní fáze onemocnění je vhodné ještě několik dnů tělesně šetření, vyhýbání se místům s vyšším rizikem nové infekce apod.

Léčba respiračních infekčních onemocnění je vesměs symptomatická. Je samozřejmě vhodné zjistit vyvolavatele choroby a to zejména odlišit virovou a bakteriální infekci. Odlišit tyto dva vyvolavatele nám může s určitou pravděpodobností vyšetření CRP z kapky krve (C-reaktivní protein, bílkovina, která se objevuje ve vyšší koncentraci v krvi u nemocných se systémovým bakteriálním onemocněním).

Pokud se jedná o virovou infekci, pak je zcela zbytečné a nesprávné podávat antibiotika a to vzhledem ke zcela odlišné stavbě a metabolismu viru ve srovnání s bakterií. Navíc v posledních letech celosvětově klesá účinnost antibiotik na kritickou hranici a to právě jejich neindikovaným podáváním. Ale ani při průkazu bakteriálního původu infekce dýchacího systému není nasazení antibiotické léčby bez zhodnocení celkového stavu a průběhu onemocnění nutné. Např. při nekomplikovaném zánětu nosu, nosohltanu, průdušnice a průdušek u jinak zdravého jedince je vhodné s nasazením antibiotika vyčkat. Je nelogické, abychom na každou „řymu“ užívali antibiotika, která ani nijak významně nezkrátí dobu nemoci. U dětí, zejména menších, je dokonce i vhodné s nasazením antibiotické léčby při nekomplikovaném průběhu vyčkat a monitorovat dynamiku onemocnění a antibiotickou léčbu nasadit až v případě, že se dětský pacient s bakteriální infekcí neumí vypořádat vlastními imunitními pochody. I kontakt s patogenní bakterií má pro „posílení“ vývoje imunitního systému dítěte velmi pozitivní vliv. Pokud si totiž dítě s patogenní bakterií samo poradí, má

do budoucna podstatně větší šanci, že ho příště stejný druh a sérotyp již neskolí.

K základním opatřením při symptomatické léčbě infekcí dýchacího systému, patří:

- klid na lůžku, zejména pokud jsou doprovázeny zvýšením tělesné teploty, (a to i u malých dětí, které v tomto smyslu musíme již od malička vychovávat)
- přiměřené vzdušné oblečení a přikrývka
- dostatek tekutin
- pravidelné větrání (tím se sníží koncentrace vydechovaných mikroorganismů ve vzduchu v bytě a sníží se i riziko přenosu infekce na další obyvatele bytu)
- vlhčení vzduchu (větráním, rozvěšením namočených ručníků do okolí lůžka, použitím různých zvlhčovačů vzduchu, nebulizátorů apod.)
- lehká strava (zejména při nechutenství, zvracení apod. nenutíme do jídla, ale zajistíme dostatečný příjem tekutin) s dostatečným zastoupením vitamínů
- potná kúra (viz výše) – jen pokud nemá pacient sám teploty
- inhalační léčba (inhalace horké Vincentky či osolené vody apod. neprovádíme v době teploty nad 38 st. Pokud máme k dispozici aerosolový inhalační přístroj je možno ho použít i při teplotách a je možno do inhalovaného roztoku přidat některé léky. Inhalaci se často podaří alespoň přechodně zmírnit dráždivý kašel.)
- vhodná teplota prostředí (nevhodné je přetopení v místnosti, zbytečné navlékání pacienta do teplého oděvu či přikrývek. Optimální je zcela běžná pokojová teplota.)

LÉKY:

Antipyretika (Paralen, Ibalgin - viz výše)

Léky na kašel (rozlišujeme dvě základní skupiny těchto léků:

- a) antitusika k potlačení suchého dráždivého kašle a to jen po dobu tohoto kašle
- b) mukolytika k usnadnění vykašlávání hlenu.

Nosní kapky či spreje – na bázi solných roztoků (Vincentka, Sterimar, Physiomer), které je možno používat dlouhodoběji nebo na bázi vazokonstričních látek (Nasivin, Olynth, Otrivin), které je možno používat jen omezeně dlouho (1-2 týdny) a to spíše jen v případě potřeby vyvolat oplasknutí zánětlivě zduřelé nosní sliznice. Žádné nosní kapky nevyléčí rýmu, ale jen pomohou zmírnit obtíže!!!

Kloktadla

Antiseptické pastilky cucavé

Bronchodilatancia (rozšiřují průsvit průdušek a průdušnice)

Antihistaminika

Antibiotika (viz výše)

Z uvedených skupin léčivých přípravků jsou volně prodejné léky na snižování teploty, na kašel, nosní kapky a spreje, kloktadla a cucavé pastilky.

Doba léčby je závislá na řadě faktorů, ale obecně je třeba počítat při akutním infekčním onemocnění dýchacího systému minimálně s jedno až dvoutýdenním domácím léčením, na něž navazuje cca jednotýdenní rekonvalescence. Známe rčení hovoří o léčení rýmy s doktorem jeden týden a bez doktora sedm dnů. U menších dětí toto zcela jistě neplatí a doba hojení rýmy se obvykle protahuje na dva až tři týdny. To je podmíněno především nedovyvinutým imunitním systémem.

Prevence infekcí dýchacích cest

K základní prevenci patří nepochybně zásada dodržování osobní a kolektivní hygieny. Dbáme na důkladné mytí rukou a to nejen po toaletě a před jídlem, ale i během dne dle možností. Choroboplodné zárodky si můžeme domů přinést na rukou z madel v dopravních prostředcích, nákupních vozíků obchodních center, z pásů pohyblivých schodů a chodníků, klik dveří, mincí apod. Pokud nemáme k dispozici mýdlo a tekoucí vodu, pak je možno improvizovat s pomocí dezinfekčních ubrousků, které lze zakoupit dnes již běžně v obchodní síti.

V době zvýšeného výskytu respiračních onemocnění omezíme na nejnutnější míru návštěvy obchodních domů, kin, divadel, jízdu hromadnými dopravními prostředky apod.

V případě, že pocítujeme nástup nemoci, pak ji nepřecházíme a raději zůstaneme doma.

Děti s příznaky respiračních nemocí (kam patří i rýma) neposíláme do kolektivních zařízení (mateřská škola, základní škola, družina, zájmové kroužky apod.).

Dbáme na správnou skladbu jídelníčku s dostatkem ovoce, zeleniny, vitamínů, minerálů (Zn), prebiotik (vstřebatelná vláknina tvořená tzv. oligosacharidy, která zajišťuje příznivé podmínky pro udržení fyziologické střevní mikroflory) a probiotik (zejména bakterie ze skupiny laktobacilů a bifidobakterie, které jsou obsažené např. v zakysaných mlékařských výrobcích-jogurty) a dostatkem tekutin.

O otužování vzduchem a vodou bylo již hodně napsáno, ale není jistě ku škodě připomenout, že pobyt na čerstvém vzduchu (třeba i v čisté mlze, což je vodní pára) zvyšuje odolnost organismu.

Samostatnou kapitolou prevence je také možnost očkování. Existuje očkování v rámci tzv. pravidelného (povinného) očkování (např. Haemofilus influenzae B, záškrtu, černému kašli), ale také v rámci nadstandardního očkování (pneumokokové infekce, meningokokové infekce). Od 1.1.2010 bude poprvé v naší republice zavedeno očkování dobrovolné, ale hrazené ze zdravotního pojištění. Jedná se o očkování proti pneumokokovým invazivním onemocněním pro děti narozené po 1.8.2009, pokud nebyly očkovány v rámci nadstandardu. Další očkovací látkou používanou v rámci očkování mimořádného a nadstandardního je vakcína proti chřipce. Chřipka je sice samostatná klinická jednotka, ale možným vyvolatelem je virus chřipky s různě modifikovanou (mutovanou) antigenní výbavou. Proto je na každou chřipkovou sezonu příslušného roku vyráběna vakcína dle očekávaných kmenů (sérotypů) viru chřipky. V letošním roce je situace navíc komplikována tzv. H1N1 pandemickou chřipkou (též nazývanou prasečí či mexickou). V současné době jsou v ČR očkovány mimořádně jen vybrané skupiny obyvatel. Bohužel je v naší společnosti silně zakořeněn názor, že vakcíny používané proti chřipce nefungují anebo dokonce chřipku vyvolávají. Mohlo k tomu skutečně dojít v minulém století, kdy byly používány vakcíny jen s oslabeným virem chřipky. Dnes jsou používány moderní vakcíny, které obsahují jen vybrané, neživé, vysoce čištěné antigenní struktury viru chřipky, které stimulují tvorbu protilátek. Navíc je třeba si uvědomit, že každé „nachlazení“ není chřipka. Tato tzv. „nachlazení“ jsou vyvolána řadou jiných virů. Může se stát, že v období očkování proti chřipce se očkovánek souběžně infikuje vzdušnou cestou zcela jiným virem, který vyvolá onemocnění označované lidově „chřipka“, ač ve skutečnosti o skutečnou chřipku nejde.

U osob s častější nemocností je možno preventivně využít i přípravky s imunostimulačním efektem jako je extrakt z hlívy ústříčné (imunoglukan), echinacea, systémová enzymoterapie (Wobenzym) ev. bakteriální lyzáty.

Rekapitulace:

Při infekčním onemocnění dýchacího systému je vhodné dodržovat tato opatření:

Klidový režim, antipyretika při teplotě nad 38 st., zajistit dostatek tekutin, vlhčit vzduch, větrat, dle chuti zajistit lehkou stravu s dostatkem vitamínů a minerálů, léky dle příznaků, důsledně sledovat dynamiku onemocnění a při zhoršování vyhledat lékaře, neočekávat, že onemocnění odezní za 1-2 dny, dodržovat rekonvalescenci

-dodržovat hygienická pravidla k zamezení šíření infekce do okolí (např. i tím, že při návštěvě dětské ordinace dodržíme časové rozdělení ordinace pro děti zdravé a pro děti nemocné)

SEZÓNA LEDNICKÝCH HASIČŮ

Zvýšená aktivita byla letos patrná v soutěžním družstvu dobrovolných hasičů v Lednici. Zdejší jednotka byla samozřejmě aktivní i v minulých letech, kdy se pravidelně zúčastňovala vybraných závodů a významně se podílela na kulturním a společenském životě v Lednici. Loňská účast hned dvou lednických družstev na cvičení v Bujesilích dávala tušit, že se nebude jednat o jednorázovou akci a že v dohledné době dojde k začlenění nových sil do soutěžního družstva. Nakonec to však dopadlo ještě lépe, jelikož tým, který nás reprezentoval v minulých 10 letech, zůstal také nadále aktivní.

Lednice se tedy mohla pochlubit vysláním dvou týmů do soutěží pořádaných v okolních obcích. Pracovat se začalo s koncem jara, kdy proběhlo dvoudenní soustředění, na kterém první družstvo předávalo zkušenosti nováčkům. Nebylo úplně jednoduché předat jednoznačné pokyny, neboť naše družstvo bylo vždy známo spíše jako tým, jehož síla spočívá v rozsáhlých schopnostech improvizace. Nakonec se školení ujal Jiří Kučera, který jej pojal velmi pečlivě. Nové poznatky sbíral i studováním záznamů požárních útoků na internetu. Cílem lednických družstev nikdy nebude vyrovnat se těm, kteří disponují nesrovnatelně kvalitnější technikou a svůj um pravidelně brousí lidským

drillem, ale určitě je třeba se těmto týmům alespoň přiblížit v rámci našich možností.

Do Kaceřova se vydal jen nově vzniklý mladý tým a hned při své premiéře skončil v polovině startovního pole. Následovalo cvičení v Brodeslavech, kde se však nedokázal přiblížit konkurentům startujícím v Západočeské hasičské lize. Následovalo cvičení v Kozojedech. Tam byla vyslána dvě družstva a ta se vrátila domů s velmi ceněným doublem, tedy prvním a druhým místem. V Břízsku už se úspěch nezopakoval a oba týmy skončily v druhé polovině startovního pole. Mladé družstvo si však získalo zaslouženou pozornost tím, že se jeho členové vzájemně házeli do vody, nad níž krátce předtím členové štafety vyvíjeli soustředěné úsilí, jenom aby tam nespadli. Poslední akcí byly tradičně Bujesily a kořist v podobě pátého a šestého místa.

Doufejme, že se v podobném duchu bude pokračovat i v příštím roce. Dobrá nálada, vzájemné pomáhání, ale i nezbytné popichování a hecování budou patřit k příjemným vzpomínkám na lednické hasičské léto 2009. Je jen škoda, že se stále nedaří sestavit i ženský tým. Ale to už by museli pořadatelé kvůli delegaci z Lednice rozšiřovat parkovací plochy.

Tomáš Picl

ADVENTNÍ ZASTAVENÍ

V neděli 6. prosince jsme se sešli v krásně vánočně vyzdobeném sále kulturního domu, kde celé odpoledne probíhal bohatý program. Nejprve přišly na řadu děti ze školky i školy a svým pásmem s pěknými koledami a písničkami vyplnily druhou adventní neděli. Všechny byly skvělé a pobavily nás roztomilým vystoupením. Po jejich produkci nastoupilo divadlo Tereza. Opět se vše točilo kolem Vánoc. Bavili se velcí i malí.

Během celé akce jsme si mohli prohlédnout a nakoupit různé dárkové předměty – perníčky, šperky, keramiku, suchou vazbu, malované obrázky a knihy. Mnozí této možnosti využili a mají doma originální dáreček pod stromeček. U některých stánků bylo možné vidět i výrobu těchto drobností. Děti si vyzkoušely malování perníčku a ozdobiček. Zvlášť o perníčky byl velký zájem, většina dětí je pak po ozdobení snědla.

Na sále vedle vánočních stromků jsme zhlédli výstavu velice zdařilých prací žáků ZŠ a MŠ.

Každý z návštěvníků si mohl u stolků se zapálenou svíčkou v klidu vychutnat malé sladké i slané pohoštění, kávu, svařené víno, čaj nebo grog a předvánočně rozjímat.

Tato akce se velmi povedla. V novém provedení se určitě každému líbila a snad nikomu nevadilo, že se oficiálně nerozsvěcel vánoční stromek u kostela.

Poděkování patří všem, kteří dobrovolně pomáhali s organizací.

P.Ouhrabková

KAMENNÝ KŘÍŽEK VE BŘÍZSKU

Ke konci léta se v Břízsku konala slavnost u příležitosti obnovy kamenného křížku za obcí. Byl opravený za finančního přispění Nadace Via. Takovýto příspěvek nezískala obec Kozojedy poprvé; tentokrát pomohl při péči o naše drobné kulturní dědictví.

Křížek byl postaven v 19. století na samém konci obce Břízsko, na místě velmi významném. Nachází se u hlavní silnice, ze které se před ním odpojuje velmi používaná polní cesta vedoucí od vsi k lesu. Ta je rovněž opečovaná, do konce roku bude osázena nejhrubšími listnatými dřevinami, které vytvoří příjemnou stinnou alej. Křížek samotný spolu s dalším památným objektem – smírčím křížem - ukrývá čtveřice starých stromů. Celé prostranství zvané jednoduše „U Křížku“ je dostatečně blízko u vsi, ale zároveň dost daleko, aby mohlo sloužit k zastavení a odpočinku dospělým i dětem. Toto místo je udržované, stále vysekávané a nyní byla snaha završena opravou křížku samotného.

Křížek se bez potřebného odborného zásahu nezadržitelně rozpadal, pískovcové části byly omšelé, místy chyběly, kovové zakončení bylo odlomené.

Dnes se znovu zaskvěl ve své původní kráse. Vylepšeno bylo i okolí křížku, nově umístěná lavička nabízí příjemné posezení. Jsme přesvědčeni o tom, že křížek má v životě lidí stále své místo. Setkávají se zde, odpočinou, pohovoří. Příjemná byla i malá oslava uspořádaná u příležitosti ukončení opravy křížku, která proběhla 27. září 2009. V tomto nedělním odpolední se sešli nejen obyvatelé a chalupáři ze Břízkska, ale i z okolních vsí. Vzpomínání a povídání nejen o křížku, o jehož vzniku napsaly několik prací před padesáti lety tehdejší žáci místní školy, nebralo konce. Hudebně doprovodily slavnostní program bratři Bělanští, kteří do Břízkska jezdí již několik let. Jejich violoncellová dueta si mohli všichni poslechnout i po přesunutí pod střechu klubovny zdejšího Sdružení dobrovolných hasičů, kde slavnost pokračovala.

V této chvíli nezbyvalo než hodnotit. Kromě hasičů, kteří se také významnou měrou podíleli na obnově prostranství, jsme byli vděční i za drobnou výpomoc jednotlivých lidí, jak jim jejich síly stačily. Znovu se ukázalo, že křížek, který je sice malý a drobný, nemusí být zapsán ani na seznam kulturních památek, aby měl pro ves velký význam. Kromě toho, že sdružuje lidi, je také spolu s dalšími drobnými památkami v krajině její pamětí, která nás učí o úctě našich předků k ní. Snad i my budeme mít minimálně na poli péče o památky dalším generacím co předat. Finanční příspěvek posloužil k tomu, aby toto místo, samozřejmě za přispění i místních obyvatel, kteří se dál o něho budou muset starat, bylo toho důstojným příkladem.

Radka Lomičková

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU KOZOJEDY

Úřední hodiny OÚ

Poslední den, kdy budou přijímány
do pokladny platby v hotovosti
je úterý 29.12.2009 do 14:00 hod.

23.12. a 31.12. 2009 ČERPÁNÍ ŘÁDNÉ DOVOLENÉ

OBECNÍ ÚŘAD KOZOJEDY OD LEDNA 2010

VŠECHNO NA JEDNOM MÍSTĚ
www.czechpoint.cz

Cílem projektu Czech POINT (zkratka Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál) je vytvořit garantovanou službu pro komunikaci se státem prostřednictvím jednoho univerzálního místa, kde je možné získat a ověřit data z veřejných i neveřejných informačních systémů, úředně ověřit dokumenty a listiny, převést písemné dokumenty do elektronické podoby a naopak, získat informace o průběhu správních řízení ve vztahu k občanovi a podat podání pro zahájení řízení správních orgánů. Jde tedy o maximální využití údajů ve vlastnictví státu tak, aby byly minimalizovány požadavky na občany.

Počítač umístěný na obecním úřadě v Kozojedech umožní občanům za poplatek v hotovosti získat ověřené výstupy především z těchto registrů:

- KATASTR NEMOVITOSTÍ
- OBCHODNÍ REJSTŘÍK
- ŽIVNOSTENSKÝ REJSTŘÍK
- REJSTŘÍK TRESTŮ
- VÝPIS Z BODOVÉHO HODNOCENÍ ŘIDIČE
- INSOLVENČNÍ REJSTŘÍK

Provozní hodiny

Pondělí: 8:00 - 12:00 13:00 - 18:00 hod.

Středa : 8:00 - 12:00 13:00 - 15:30 hod.

Ověřený výstup je vydán na počkání po zaplacení správního poplatku, platí se na místě v hotovosti. Pracoviště CzechPOINT nejsou určena k nahlížení do rejstříků, ale pouze k vystavení ověřeného výstupu z příslušného rejstříku. Tento ověřený výstup se stává veřejnou listinou. Za údaje, které žadatel z výstupu získá, nese právní odpovědnost (např. ve vztahu k zákonu o ochraně osobních údajů). Žadatel musí znát určité identifikační údaje o subjektu, ke kterému chce získat výstup.

Podrobnější informace uvedeme v dalším vydání novin
nebo využijte adresu www.czechpoint.cz

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENINY

LEDEN

80 let Miroslav Kolman	Kozojedy	10
75 let Jaroslava Čadová	Kozojedy	144
90 let Ludmila Zazvonilová	Kozojedy	112
70 let Jitka Lipertová	Kozojedy	48
60 let Věra Procházková	Kozojedy	11

ÚNOR

70 let Marie Hlaváčová	Robčice	10
90 let Josefa Janovská	Lednice	13

BŘEZEN

70 let Jaroslav Vodrážka	Kozojedy	2
85 let Anna Píclová	Kozojedy	97

DUBEN

75 let Dagmar Špirková	Kozojedy	38
70 let Josef Šimandl	Břízsko	34

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 30. prosince 2009 oslaví 95. narozeniny paní **Marie Procházková** – nejstarší občanka Kozojed. Těší se stále dobrému zdraví a užívá si hezké dny v kruhu svých dětí, vnoučat a pravnoučat. 21. ledna 2010 oslaví 93 let třetí nejstarší kozojedská občanka paní **Marie Tichá**. Spolu s paní Procházkovou pomáhají dávat dohromady fakta a poznatky z let minulých, ze kterých je možno čerpat i k zápisům do obecní kroniky. Obě mají velmi dobrou paměť a rády vzpomínají na své mládí.

V roce 2010 dále oslaví svou devadesátku paní **Ludmila Zazvonilová** z Kozojed a paní **Josefa Janovská** z Lednice. Obě jsou stále velmi aktivní a pracovité.

8. května oslaví krásné 95. narozeniny naše druhá nejstarší občanka paní **Růžena Sinkulová** z Kozojed. Životní sílu jí pomáhá dodávat hlavně její široká rodina, kterou má paní Sinkulová stále okolo sebe.

*Všem oslavenkyním přejeme do dalších let
mnoho zdraví, štěstí a rodinné pohody.*

Srdečné poděkování

Děkuji z celého srdce za projev úcty a památky mému milovanému synovi Jakobovi všem, kdo se podílel na realizaci krásného pomníčku s portrétem, umístěném na místě nešťastné události. Děkuji Janu Němcovi, který se plně angažoval a pracoval na uskutečnění celého nádherného nápadu a zdárného dokončení plánu. Děkuji všem kamarádům, kteří se na uskutečnění nápadu podíleli finančně: Jaroslav Diviš, Lukáš Plaček, Miroslav Novák, Jaroslava Zíková, Jan Němec, Daniela Kolmanová, Josef Urban, Simona Machová, Marek Oliverius, Ivona Cinková, Venduloa Lavičková, Zuzana Kašíková, Vojtěch Telín, Vendula Lepičová, Vlastimil Pícl. Děkuji Bartoloměji Štěrbovi ml. za nádherné dílo a Bartoloměji Štěrbovi st. za laskavé pochopení a povolení k umístění pomníčku na vlastní objekt.

CHCI UPŘÍMNĚ A Z CELÉHO SRDCE MOC PODĚKOVAT
VŠEM ZAANGAŽOVANÝM.

Vážím si každého za projev památky a vzpomínky na Jakuba. Nesmírně děkuji všem, kdo tento neocenitelný a vzácný nápad a pro mne obrovské a nepopsatelné překvapení solidarity podpořil. Jsem ráda, že Jakub MĚL a MÁ takové kamarády, kteří nezapomínají. DĚKUJI, DĚKUJI, DĚKUJI.
S úctou Lhotáková Bianca, v. r.

KULTURNÍ AKCE V KOZOJEDECH V ROCE 2010

- 01. 01.** Novoroční ohňostroj
- od 17:00 lampiónový průvod
vychází od základní školy
- 09. 01.** Myslivecký ples (Žákovec)
- v KD od 20:00 hod.
- 22. 01.** Výroční valná hromada
SDH Kozojedy - v KD
- 29. 01.** Výroční schůze Kulturního spolku
Kozojedy - v KD
- 19. 02.** Výroční schůze
TJ Sokol Kozojedy - v KD
- 27. 02.** Včelařský ples (Žákovec)
- v KD od 20:00 hod
- 06. 03.** Masopust - obec Bohy
začátek - od 13:00 hod.
pořádá Kulturní spolek Kozojedy,
večer zábava - v Brodeslavech
- 14. 02.** Přednáška - zajišťuje se - v KD
- 12. 03.** Odyssea
- pořádá TJ Sokol Kozojedy - v KD
- 14. 03.** Dětský maškarní ples
v KD od 13:30 hod
(Procházka Band Jarov)
- 20. 03.** Hasičská veselice s tombolou
- v KD od 20:00 hod
(Melodie P.Vrány)
- 08. 05.** Staročeské máje
- 04.07.** Oslava výročí SDH - hasiči
- 14. 08.** Podkrašovský vodník
- 15. 10.** Extra Band - pořádá
TJ Sokol Kozojedy - v KD

PODĚKOVÁNÍ

Diakonie Broumov, občanské sdružení upřímně děkuje za uspořádání humanitární sbírky v naší obci. Zejména děkuje všem občanům, kteří významnou měrou podpořili činnost Diakonie a pomohli tak zajistit dostatek humanitárního materiálu pro lidi v tíživých situacích a pro chod terapeutických dílen, kde jsou tyto lidé zaměstnáváni.

**NOVOROČNÍ
OHŇOSTROJ
S LAMPIONOVÝM
PRŮVODEM
NA NOVÝ ROK
2010 OD 17,00**

**Od základní školy
ke hřišti
Teplé nápoje
na zahřátí – zdarma**